

В периодите на изолация и изкушение, е добре да се научите винаги да се оттегляте в най- вътрешната стаичка на своя дух. Там не правете нищо, освен да съзерцавате Бога.

В дълбините на вашия дух е мястото на истинското щастие. Точно там Господ ще ви показва чудни неща.

Когато се потопим и загубим в безбрежното море на Неговата неизмерима доброта и пребъдваме там твърди и непоклатими, ние сме изпълнили целта си в живота.

Намерили сме смисъла на съществуването си.

Вярващия, който със смирение и себеотричане е достигнал до това дълбоко място на стремеж да изпълни само Божиата воля, бива обучаван във всичко от Божествения, любящ Дух с нежност и сила.

Голяма и безценна е наградата на този, който може да понесе кръста и вътрешно, и външно със задоволство и смирение. Какво означава напълно да се смирим?

Значи, че вярващият решава да живее само с Бога, като за него нямат значение нито дарбите, нито светлината или тъмнината. Той живее само с Господа и за Него.

Блажен е човек, който твърдо е решил да умре за себичната си природа. Това е победа над врага. Но също и победа над егото.

В тази победа ще откриете чиста и неподправена любов и съвършен мир спрямо вашия Господ. Вярващият, който оставя всичко, за да намери Бога, влиза в притежанието на вечните неща.

Има голяма разлика между вършенето на дела, страданието и умирането. Делата носят наслада. Те са за начинаещите в Христос.

Страданието принадлежи на търсещите. Умирането- умирането за егото- е за тези, които се усъвършенстват в Господа!

Мигел Молино